

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

ÚNOR 2013

Velikonoční úvaha

Martin FÉR

Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.

A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil smrt, a to smrt na kříži.

Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi, i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával:

Ježíš Kristus je Pán.

(Epištola Filipským, 2. kapitola 6-11)

Tajemství života je v moci oběti. Semínko zahozené do země dá život nové rostlině. Matka se vzdá pohodlí, kariéry a několik měsíců nosí nový život, aby se mohl narodit. A pak se ještě léta starat a chránit. Záchranáři, kteří nasazují život pro neznámé lidi. Jen několik příkladů, kdy je zřejmé, že život bez obětí nemůže být. Ale platí to i jinde a zvláště tam, kde to tolik nevidíme.

Chcete-li si nějak jednoduše shrnout význam Velikonoc, můžete třeba právě takto: Tajemství života je v moci oběti. Život je tam, kde vládne ochota vzdát se pro druhého svých nároků. A že těch nároků máme (a nemusí jít hned o život): Třeba mít svůj klídek a pohodu. Mít svou pravdu. Mít své soukromí. Nárok na štěstí a spokojenost. Na zdraví a dlouhý život. Nárok na to být uznáván a milován. Nárok na to být finančně zajištěn. Mít rodinu. Mít, co se mi líbí. Nebýt rušen svědomím. Druhými... Náš život je plný různých nároků, přání, zájmů, potřeb – více či méně ospravedlnitelných, rozumných, důležitých, splnitelných... A nejsou-li potřeby ukojeny, býváme nejistí, rozmrzelí, zklamaní, v depresích, hroutí se nám svět.

Víme ovšem, že nároky všech nemohou být uspokojeny. Všechny možné konflikty, zničené vztahy a příroda o tom dost výmluvně svědčí. Jenže, když přece já chci, potřebuji, toužím... Když se toho vzdám, tak co budu mít? O všechno přijdu? Nebo budu za hlupáka a slabocha?

Starokřesťanský hymnus z epištoly Filipským zpívá o Jednom, co by také mohl mít spravedlivý nárok a to dost velký – být roven Bohu. Z hůry nebeské se dívat, jak to na tom světě koulíme a všelijak koníme. Mohl mít ten nárok, ale vzdal se ho. Nelpěl na své rovnosti s Bohem, ale stal se jedním z lidí. Sestoupil mezi ně, mezi nás. A ani mezi lidmi nelpěl na

tom, aby životem prošel bez problémů, jako pán, jako ten, kdo všechno ví a občas něco ze svého moudra utrousí nám nevědomým, nýbrž vzal na sebe způsob služebníka. Vzdal se toho, co by mohl mít a čím vším by mohl být, čeho by mohl dosáhnout a svůj život daroval těm, se kterými se setkával a kteří zrovna potřebovali pomoc. Otvíral jim cestu k životu, ve kterém už ztratili naději a důvěru, přátele, Boha. „Blázen“, řekli by mnozí. Člověk přece musí mít nějaké hranice, nemůže se vydat úplně. To se nedá, to se odrovnáš... ano sám sebe zmařil. Skutečně se „odrovnal“, přesněji: žil tak, až to některé provokovalo natolik, že se naštváli a dali ho odrovnat. A on se nechal. Nebránil se. Neutekl. Neschoval se do zvětrí. V poslušnosti podstoupil smrt a to smrt na kříži. Nelpěl ani na životě. Na důstojné, klidné a vyrovnané smrti. Svě lpění a touhy, potřeby a nároky vyměnil za důvěru, že Bůh je člověku nablízku, pomáhá mu a nikdy ho neopustí. Důvěru, že si nemusím nic nárokovat, protože všechno podstatné dostanu. A že Bůh ví, co je skutečně důležité. Ta důvěra ho vedla k tomu, že víc než na sobě mu záleželo na druhých – a na tom, aby jim celým způsobem života dodal naději, důvěru v Boha, který je blízky a pomáhá. Který člověka nikdy neopouští. Ani, když všichni ostatní opustili. Dokonce ani ve smrti ne. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno. Aby ti, kdo se odváží na tu křehkou cestu důvěry vstoupit, směli doufat, že to není cesta marná. Že, když se vzdají svých nároků, tak přes všechny dočasné ztráty, prohry a neúspěchy vposledku nic neztratí – naopak naleznou: Život.

Myslím, že není nic těžšího, než se vzdát sám sebe. Je to těžší v obyčejných životních situacích a rozhodováních, než, když jde o skutečné nasazení života. V koutku duše se bojíme, že bychom něco ztratili, kdybychom neměli to, co chceme a na čem nám záleží. Vzdát se svých nároků - obětovat se - to není lehké. Ježíšův zápas v Getsemane nám ukazuje, že ani pro něj to nebylo lehké. Také Ježíš měl přání a touhy, sny a naděje. Ale nakonec se odvážil důvěřovat, že na nich nemusí trvat za každou cenu („Ne jak já chci, ale tvá vůle se staň...“).

„Všechno důležité, co jsem chtěl, jsem dostal, až když jsem to přestal chtít“, slyšel jsem nedávno od jednoho moudrého člověka. „A ne vždycky tak, jak jsem si představoval.“ Velikonoční ráno a prázdný hrob nám chtějí otevřít výhled k naději, že o nic nepřijdeme.

Nic podstatného neztratíme, vzdáme-li se sami sebe, svých nároků. Naopak. Otevřeme si tím cestu k druhým, k opravdovým vztahům, k pokoji – jedním slovem k Životu.

Je to těžké a nedaří se nám to. Ale Bohu díky smíme slyšet: Kristus byl vzkříšen! Vzkříšen k životu věčnému. Bohu díky smíme vědět o tom zvláštním tajemství života: je v moci oběti. Zvláštní moc, která přemáhá i smrt. Zkusme nad tím (nejen o Velikonocích) přemýšlet.

Kalendář

Výroční sborové shromáždění
(neděle 3. března, po bohoslužbách)

Viz pozvánka na str. 3.

Zpívací večer

(sobota 9. března, 19:00, Ekklesia)

Neformální podvečerní posezení s Ladislavem Moravetzem, celocírkevním kantorem.

Sborový den se společným obědem
(neděle 10. března)

Hostem celocírkevní kantor Ladislav Moravetz, doprovázející při bohoslužbách. Po bohoslužbách beseda s ukázkami nových písní a liturgických zpěvů z připravovaného nového evangelického zpěvníku.

Koncert - skupina OBOROH

(neděle 17. března, 17:00)

Viz pozvánka na str. 3.

Čtení pašijí

(středa 27. března, 18:00, Ekklesia)

Čtení pašijního příběhu podle evangelisty Marka.

Bohoslužby - Velký pátek

(pátek 29. března, 19:00)

Bohoslužby - Boží hod velikonoční

(neděle 31. března, 9:45)

Letní dětský tábor

(6.-13. července, Lisek)

Sborová rodinná dovolená

(27. července – 3. srpna, Rokytnice n. J.)

Výroční zpráva za rok 2012

Martin FÉR

Milé sestry a milí bratři,

výroční zpráva má nejen shrnout informace o tom, jak v uplynulém roce náš sbor žil, ale také snad může být inspirací ke vděčnosti za to, co jsme v něm směli prožít i povzbuzením k rozhovoru o jeho dalším směřování.

Na začátku možno připomenout, že informace o většině z toho, co se ve sboru dělo, jste mohli pravidelně nalézt ve **sborovém dopise**, který loni vyšel pětikrát a slouží právě k větší informovanosti mezi členy sboru a také jako pojítko s těmi, kdo mezi nás z různých (např. zdravotních, věkových) důvodů přicházejí nemohou.

Jako obvykle začínáme přehledem **bohoslužeb**. Přestože účast tomu mnohdy neodpovídá, jsou pravidelné nedělní bohoslužby tím hlavním, čím žijeme a odkud všechno ostatní vychází. Loni jsme se k nim sešli 56 krát za průměrné účasti 59. První čtení mívá už pravidelně někdo z presbyterů, stejně tak ohlášky. Za doprovod děkujeme varhaníkům Báře Scholzové, Zuzaně Tesařové, Janě Povolné, Sáře Hudcovicové a Jakubovi Lounkovi, který se stará o to, aby byl vždy varhanní doprovod zajištěn. Nejnavštěvenějšími bohoslužbami byly tradičně ty štědrovečerní, kdy přišlo zhruba 160 návštěvníků. Večeře Páně je vysluhována pravidelně první nedělí v měsíci a o svátcích.

Během bohoslužeb se koná **nedělní škola** pro děti, loni se probíralo Lukášovo evangelium a Skutky apoštolů. Děti přicházejí v nepravidelném (a v předem nepředvídatelném) počtu - průměrně 10. O děti se v neděle starají Lenka Ryglová, Eva Semecká, Hana Káninská, Míla Hofmanová, Jitka Dubová, Jana Férová a Sára a Tim Hudcovicovi.

Měli jsme několik **sborových dnů – nedělí** s pozvaným hostem, přednáškou, případně obědem. Celocírkevní kazatel pro naše sbory ve východní Evropě Petr Brodský nám povídal o své práci a promítl několik fotografií. Děkan Evangelické teologické fakulty Jindřich Hala-ma mluvil o možnostech současných bio-technologií a o etických souvislostech, které z toho vyvstávají. Jihlavský farář Jan Keř-kovský pak mluvil o tom, jak Bůh vstupuje do světa. Smyslem sborových dnů je vedle zajímavého či poučného programu také být spolu jako sborové společenství všech generací.

Nejpravidelnější aktivitou vedle bohoslužeb je pondělní **Kavárnička**. Běží téměř bez přestávky po celý rok a konala se 49x za průměrné účasti 14 hostů. Při biblickém programu probíráme Lukášovo evangelium.

Děti se ve školním roce scházejí k biblickým hodinám náboženství na faře. Ve dvou skupinách se schází zhruba 20 dětí. Probírali jsme příběhy Lukášova evangelia a nyní biblické postavy. O prázdninách byl pro děti připraven stanový letní tábor v Lísku, kterého se zúčastnilo 25 dětí, 8 vedoucích a 2 ku-

chařky. V říjnu se pak pro starší děti uskutečnil víkendový pobyt ve Svatouchu. Tradiční vánoční divadlo, které se hrálo o čtvrtou neděli adventní dopoledne ve zcela zaplněném kostele, mělo název Klopýtání za hvězdou.

Mládež se také schází více méně pravidelně jedenkrát za čtrnáct dní při průměrné účasti 6 mládežníků. Náplň setkání je různorodá (biblický či tematický program, promítání filmu, zpívání, hry). Společně jsme také vyrazili na víkendový pobyt na přelomu ledna a února do Jasenné. Dík patří mládeži za výraznou pomoc při organizaci dětského tábora a víkendovky pro děti.

Začala se scházet **skupina tří konfirmandů** (Anička Maňásková, Jakub Hroník, Šimon Povolný).

Střední generace se sešla 6x - s biblickým programem či při volném rozhovoru. Konala se rodinná dovolená v Rokytnici, které se zúčastnila převážně tato "věková" část sboru spolu s dětmi, i když nejenom.

Mezi novinky loňského roku patří **scházení maminek s dětmi**, jehož vedení se ujala Míla Hofmanová a patří jí za to velký dík. Setkávání se koná ve čtrtek dopoledne, účastní se ho okolo 6-7 maminek s dětmi, z velké části nečlenů sboru.

Další novinkou byla naše účast v celostátní akci **Noc kostelů**. Akci, která má pozvat veřejnost k návštěvě kostela, jsme připravovali společně s ostatními poděbradskými církvemi a připraveného programu se u nás zúčastnilo zhruba 80 návštěvníků. Dík patří všem, kdo se na přípravě celkem náročné akce podíleli.

Z dalších akcí určených pro veřejnost, které jsme buď organizovali nebo se u nás konaly, je možno zmínit koncerty pěveckého sboru Mamáter, tradiční benefiční koncert Pěveckého sboru GJP pro Diakonii, nebo adventního koncertu sboru Martinů Voices.

Konaly se dva večery pod hlavičkou **Ekklesiá** - O arabském jaru mluvila Hana Volná z Odboru rozvojové spolupráce a humanitární pomoci MZ ČR. O práci Diakonie v Etiopii zase mluvil Jan Dus ze střediska rozvojové pomoci této organizace.

V předvelikonočním týdnu jsme se sešli a pod vedením Mikuláše Vymětala slavili připomínkovou hostinu vyvedení Izraelců z Egypta (**Pesachový seder**). Před svátkem reformace jsme promítali film **Luther**.

Konala se již desátá **Polabská evangelická pouť**. Hostem byl Ivan Ryšavý (O respektující výchově), program pro děti připravila seniorátní mládež a odpoledne Bilbo compagnie zahrála divadlo "Staré a nové příběhy barona Prášila".

Město Poděbrady v našich prostorách zorganizovalo hojně navštívenou **výstavu Anna Franková** – Odkaz pro současnost. V této souvislosti můžeme zmínit dobrou spolupráci města a církvi jak na rovině setkávání představitelů, tak na rovině podpory akti-

vit (i finanční). V letošním roce vstoupil v platnost nový dotační systém pro organizace ve městě, do kterého se můžeme zapojit. Díky tomu jsme získali od města prostředky na činnost i akce ve výši zhruba 70 tisíc Kč.

Další dobrá spolupráce běží v rámci **ekumény**. Společně s ostatními kazateli poděbradských církví se pravidelně jednou za dva měsíce setkáváme a hovoříme o různých společných tématech, případně připravujeme společné akce (Noc kostelů, ekumenická setkání). Ekumenické bohoslužby v rámci dnů Poděbrad ovšem nebyly úplně nejšťastnější zorganizované (resp. nebyly to ekumenické bohoslužby, ale bohoslužba ŘKC za účasti ostatních církví).

S díky přijímáme ve sboru **působení** bratra faráře **Boba Bašteckého**, který koná pastorační práci jak v domově Luxor, tak mezi členy sboru a vypomáhá v čase nepřítomnosti faráře Martina Féra na kavárničce a při bohoslužbách. Je to dvakrát vítané i kvůli mému vytížení při mimosborové práci (administrace Chleb, správní komise v Pečkách, seniorátní a celocírkevní aktivity). I přes všechny zmíněné aktivity považuji osobní návštěvy za velmi důležitou náplň farářovy práce. Proto pokud jsme se k vám ještě nedostali, případně pokud víte o někom, kdo by o naší návštěvu stál, neváhejte nás kontaktovat.

Pokřtěni byli Vojtěch Povolný, Lukáš Kučík a Vladimír Richter. Na křest se začali připravovat Martin Šuk a Martin Cyrus. Proběhlo 10 pohřbů. Při pohřebních bohoslužbách **jsme se rozloučili** s těmito členy sboru: s Vlastou Svobodovou, Josefem Stuchlíkem, Marií Balcarovou, Martou Hájkovou, Vladimírem Novotným, Jiřina Hůlovou a Vladimírem Hajsským.

Tolik stručný výčet akcí a aktivit – snad jsem na nic důležitého nezapomněl. Atmosféra ve sboru je myslím dobrá, bez vážných problémů či třenic. Snad se mi jen zdá, že by chtělo trochu víc pracovat na vzájemné propojenosti mezi jednotlivými skupinami či generacemi ve sboru. Podívejte se v kostele kolem sebe. Kolik lidí znáte jménem? Kolik dětí? Kolik starších? Na koho myslíme, že mezi nás patří, ale už nemůže přijít? Ke zlepšení nebo nějakému dalšímu posunu je v živém sboru samozřejmě vždy prostor. Výchledově nás jistě čeká vážný rozhovor o budoucnosti sboru v souvislosti s majetkovým narovnáním. Nejde myslím jen (a dokonce ani především) o otázku peněz. Věřím, že pokud budete o sbor stát, peníze budou. A o to právě půjde: zda opravdu stojíme o to, aby tu bylo společenství, které je formováno vírou v Ježíše Krista. Co to pro nás znamená? Jestli pro to něco obětujeme? Nejen peníze, ale i (dnes snad nejcenější) volný čas a nasazení. Jestli také to, v co věříme jsme schopni (a ochotni) nějak předat dál. V okolí je pak mnoho dalších sborů, které samostatně fungovat zřejmě nebudou a je

pravděpodobné, že některý z nich s námi bude chtít více spolupracovat nebo se dokonce spojit. Možná že budoucnost je právě ve větší spolupráci sousedních sborů, společných kazatelích apod. Bude to znamenat přeorganizování způsobu práce a samozřejmě větší zapojení jednotlivých členů sboru. To ovšem může být pozitivní, protože se ukazuje, že aktivity, které jsou organizovány a zajišťovány "zdola" (nikoli farářem), jsou v mnohém daleko životaschopnější a trvalejší. Krásným příkladem je např. Kavárnička.

Na závěr opět poděkování všem, kdo se na chodu našeho sboru jakkoli podílejí – staršovstvu v čele s kurátorem Michalem Povolným, Jitce Dubové za vedení účetnictví, kterého je čím dál víc (jako pokladník sekunduje Jan Hofman). Bez bratra Síly by tu zřejmě na zahradě bylo jen houští, všem, kdo se podílejí svojí účastí na různých setkáních (i pouhá účast je důležitá), přípravou programů či záze- mí, také všem kdo dovedou otevřít peněženku. A modlitba za sbor není to poslední, co potřebujeme, spíš naopak.

Pozvánka

Sborové shromáždění

V neděli 3. března po bohoslužbách vás zveme na **výroční sborové shromáždění**. Na programu je projednání zpráv o životě sboru, schválení rozpočtu na 2013 a diskuze o životě sboru v delším časovém výhledu.

Zpráva o činnosti staršovstva v roce 2012

Michal POVOLNÝ

Bratři a sestry,

ve zprávě o životě sboru jsem se zaměřil na záležitosti organizační a hospodářské. K tomu jsem využil zápisy staršovstva za rok 2012, které jsou, mimo jiné, připraveny k nahlédnutí každému členu sboru ve farní kanceláři.

Pro osvěžení paměti připomínám, že loni spravovalo sborové záležitosti do 25.3. staršovstvo zvolené v roce 2006. Členy tohoto staršovstva, kteří se rozhodli dále nekandidovat, byli sestry a bratři Jitka Češková, Jiří Felkr, Vladimír Frančík, Michal Hudcovic, Libuše Němcová, Jana Nováková, Jana Povolná a František Povolný.

Volební sborové shromáždění proběhlo 25.3. a do staršovstva zvolilo tyto bratry a sestry: Jitku Dubovou, Helenu Exnerovou, Jana Hofmana, Pavla Kubíčka, Jakuba Lounka, Michala Povolného, Ladislava Rumla, Vladimíra Rudajeva, Evu Semeckou, Květu Slavíkovou a jako náhradníky Jitku Mičánkovou, Lenku Ryglovou a Marii Svobodovou. Na první schůzi jsme si rozdělili jednotlivé oblasti a 3.6. bylo staršovstvo pověřeno seniorátním konseniorem Václavem Hurtem do funkce. Počet členů staršovstva byl snížen z 12 na 10.

Ze zápisů jsem pak vybral a okomentoval následující.

- Staršovstvo rozhodlo o vypovězení pojistky fary a kostela a pojištění odpovědnosti u pojišťovny Allianz a nově jsou uzavřeny s pojišťovnou Generali, se kterou synodní rada dohodla výhodnější podmínky (platíme méně při případném vyšším plnění).

- Staršovstvo rozhodlo uzavřít smlouvu s Br. Bohumilem Bašteckým o pastorační činnosti.
- Staršovstvo podpořilo návrh připojit se k akci Noc kostelů.
- Staršovstvo sestavilo rozpočet na rok 2012 (náklady: 444.300,-, výnosy: 479.000,- z toho salár 250.000,-).
- Staršovstvo sestavilo kandidátku pro volby na období 2012-2018 a pro tuto volbu aktualizovalo seznam členů s hlasovacím právem. Možnost volit mělo 123 členů, volby staršovstva se zúčastnilo 53 z nich.
- Průběžně je aktualizována sborová kartotéka. Počet členů sboru tak klesl z 654 (ke konci roku 2011) na 592. Podle sčítání lidu se k nám v Poděbradech hlásí 250 lidí.
- V loňském roce začalo staršovstvo jednat s vlastníky poděbradské hydroelektrárny o prodeji části pozemku, který vznikl přetnutím louky ve vlastnictví sboru asfaltovou cestou. Velká část prodávaného dílu je dlouhodobě oplocena a je přirozenou součástí areálu HE. Obecně staršovstvo není nakloněno prodeji pozemků. V tomto případě jde spíše o právní narovnání skutečného stavu. Prodej bude schvalovat toto sborové shromáždění.
- 19.5. se konala jarní brigáda, jejímž hlavním cílem bylo uklidit a připravit sborový areál na Noc kostelů. Hlavním bodem bylo vyklidit, uklidit a vybělit Gloriet.
- Staršovstvo pověřilo účetní sboru vypracováním podpisového řádu (tj. kdo a jak musí podepsat faktury a od jaké částky musí být faktury schválené staršovstvem).
- Staršovstvo rozhodlo o zaplacení hrobového místa 1. poděbradského faráře Aloise Jelena na 5 let dopředu.

- Staršovstvo rozhodlo nechat vymalovat místnost za kostelem a vybavit ji z 1/2 kobercem, tak aby se zde mohly setkávat pravidelně maminky s dětmi.
- Staršovstvo vyslovilo souhlas s instalací výstavy o Anně Frankové v Ekklesii pořádané městem.
- Staršovstvo odsouhlasilo dovybavení kuchyňky Ekklesie novými ubrusy, sklenicemi, džbány a příbory.
- Staršovstvo rozhodlo o zřízení bezplatného účtu u FIO banky v Kolíně s tím, že stávající účet u České spořitelny bude po přechodnou dobu zachován.
- Staršovstvo nastavilo podmínky pro možný komerční pronájem sborových prostor. Hlavně se jedná o pronájem Ekklesie za účelem konání svateb a jiných oslav nečlenům sboru. Představa staršovstva je taková, že členové sboru by za možnost uspořádat v Ekklesii rodinné oslavy (smuteční hostiny) též platili, avšak nižší částky.
- V říjnu svolalo staršovstvo brigádu, jejímž nejviditelnějším počinem byla likvidace křoví mezi kostelem a farou a zbourání nepoužívaného komínu.
- Staršovstvo rozhodlo o změně dodavatele plynu v kostele a stejně bude postupovat i v případě fary, až vyprší smlouva.
- Staršovstvo rozhodlo o výměně vchodových dveří do kuchyňky a zadání výroby tabule na písně dle návrhu B. Veselého.

Asi nejdůležitějším bodem, i když to tak zprvu nevypadalo, byl dotazník zaslaný seniorátním výborem ohledně budoucnosti našeho sboru. Odpovědi, které jsme formulovali společně a v podstatě ve shodě vedly k jednoznačnému závěru: poděbradské staršovstvo do budoucna stále počítá s farářem/farářkou na plný úvazek a se zachováním současných aktivit. Záměrně píšu farářem/farářkou, jelikož mám na mysli delší období než na které byl zvolen současný farář. Tedy období, kdy už nebudeme moci počítat s tím, že plat faráře bude z větší části hrazen státem. Kladu si otázku, do jaké míry se s postojem staršovstva ztotožní celý sbor. Součástí sborového shromáždění bude i diskuze. Během roku nebude lepší příležitost k vyjádření osobních názorů na toto téma.

Pozvánka

Koncert skupiny

OBOROH

pašijové písně a žalmy

neděle 17. března 2013
17:00, kostel

vstupné: 70,- / 200,- rodinné

Hospodaření sboru v číslech

Jitka DUBOVÁ

Hospodaření našeho sboru bylo v roce 2012 úspěšné. Kromě běžných výdajů sboru jako jsou úhrady personálního fondu, reparitic, úhrady energií, spotř. materiálu a služeb byla v roce 2012 zaplacená první splátka půjčky Jeronymově jednotě ve výši 43 tis. korun. Dále se podařilo z našich příjmů částečně splatit půjčku salvátorskému sboru a to ve výši 40 tis. Kč. Z dotací od města Poděbrady byla hrazena jednak běžná spotřeba sboru, dále částečně tábor pořádaný pro děti,

evangelická pouť, pořídily se nové zpěvníky, pracovní materiály pro děti apod. S částečným příspěvním nadace Věry Třebické Řivnáčové byl zakoupen nový dataprojektor. Ze zahraničního daru se podařilo vyměnit venkovní dveře do kuchyňky.

Velké díky patří Vám všem členům sboru za Vaši obětavost, dále patří díky našemu bratru faráři Martinu Férovi, který s úspěchem shání dotace a granty.

Výše daru (Kč)	Počet dárců	Mimosborové sbírky celkem	60 024,-
více než 20 000	1	Na tisk ČCE a jinou publik. činnost	1 290,-
10 001–20 000	3	Hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty	5 555,-
5 001–10 000	14	Pro Diakonii	1 905,-
3 001–5 000	11	Solidarity sborů	2 010,-
2 001–3 000	20	Pro Evangelickou akademii	3 000,-
1001–2000	34	Pro sociální a charitativní pomoc	2 536,-
501–1000	30	Jubilejní toleranční dar	2 150,-
101–500	59	Pro bohoslovce a vikariát	4 031,-
100 a méně	20	Pro etiopské ženy, krajany, Sýrii	11 848,-
celkem	192	Sbírka darů Jeronymovy jednoty	22 120,-
průměrná výše daru	1 887,- Kč	Seniorátní sbírka na středisko	
		Diakonie v Libici	3 579,-

Náklady	615 220,-
energie	139 772,-
opravy a údržba	66 445,-
telekomunikace	10 102,-
služby spojené s poř. akcemi	45 480,-
ostatní služby	36 312,-
mzdy	23 780,-
kanc. materiál	37 443,-
dataprojektor, koberec	25 949,-
repartice	39 387,-
personální fond	77 000,-
odpisy	64 627,-
ostatní náklady	48 922,-

Výnosy	692 053,-
sborové sbírky	96 064,-
dary tuzemské	46 322,-
dary zahraniční	60 936,-
salár	293 675,-
příjmy z pronájmu	24 350,-
dotace	85 475,-
příspěvek na energie kazatel	30 000,-
ostatní příjmy a příspěvky	55 231,-

Hospodářský výsledek 76 833,-

Mládež v Růžďce

Kačka MIČÁNKOVÁ

Ve dnech 31. 1. - 3. 2. 2013 strávila poděbradská mládež svůj již druhý víkendový pobyt, tentokrát v Růžďce. Ačkoli jsme očekávali více účastníků, nakonec se počet ustálil na čtyřech mládežnících - Sáře, Timovi a Rebece Hudcovicových a Katce Mičánkové - a našim faráři Martinu Férovi.

Ve čtvrtek jsme nasedli na vlak a z Kolína jsme díky neexistujícím místům k našim místenkám jeli až do Hranic první třídy. Z Bystřičky jsme dojeli do Růžďky autobusem a v Růžďce jsme se unavení, ale spokojení ubytovali v patře růždecké fary (v klubovně, kde se koná mládež a další setkávání). K naší radosti obsahovala místnost i fotbalek a velké stoly, na kterých jsme po celou víkendovku hráli hru Bang.

V pátek odpoledne jsme vyrazili na krátkou obchůzku po zdejších kopcích a večer

se pořádala společná mládež s Růžďkou, na které měl program Martin Fér. Mluvili jsme o tom, co mládež a sbor očekávají od faráře a co by naopak mohl očekávat od mládeže a sboru on. Další den jsme vyrazili na celodenní výlet na Vsacký Cáb, který je asi 5 km daleko od Růžďky. I přesto, že trochu přšelo, jsme si po celou cestu udrželi dobrou náladu, a ta ještě stoupla, když jsme dorazili do cíle a mohli si dát na horské chatě oběd.

Jsmo moc vděční členům růždeckého

sboru, kteří nám po celou víkendovku chystali jídlo, takže jsme nemuseli téměř vůbec vařit. Nejinak tomu bylo i po nedělních bohoslužbách, kdy jsme byli pozváni na výtečný oběd ke kurátorovým, po kterém už jsme rychle utíkali na autobus do Bystřičky. Za možnost poznat další valašskou dědinu panu faráři děkujeme a doufáme, že příští rok, tentokrát s vyšším počtem účastníků, uskutečníme další víkendový pobyt.

Poučení

Rabi Pinchas položil svým žákům otázku, jak se pozná okamžik, kdy končí noc a začíná ráno. "Je to chvíle, kdy se natolik rozednělo, že jsme už schopni na dálku rozeznat psa od ovce?" ptal se jeden žák. "Nikoliv," odpověděl rabi. "Je to okamžik, ve kterém už rozeznáme datlovník od fikovníku?" otázal se druhý. "Také ne," odpověděl rabi. "A kdy tedy přichází ráno?" ptali se žáci. "Je to tehdy, kdy pohlédneme do tváře jakéhokoliv člověka a rozeznáme v něm svého bratra a sestru," řekl rabi Pinchas. "Dokud to nedokážeme, je ještě noc."

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01
telefon: 325-612-638
mobil: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

adresát: